

Literárně-historická exkurze po památkách Třebíče

Studenti 3.A a 7.0 vyrazili 13. dubna na exkurzi do Třebíče, kde měli možnost zhlédnout dvě památky připsané v roce 2003 do seznamu Světového dědictví UNESCO. Nejprve jsme si s průvodcem prošli románsko-křesťanskou baziliku sv. Prokopa a zavzpomínali tak na středověkou kulturu a symboliku. Následně jsme se podívali do jedné z nejzachovalejších židovských městských částí v Evropě. Také pro to jde o jedinou židovskou památku na seznamu UNESCO mimo stát Izrael. Zde nám přiblížili nejen židovské náboženství a kulturu, ale i každodenní život a zvyky. Snad nám tak lépe pomohou vstřebat díla Kafky, Olbrachta, Meyrinka aj., se kterými se setkáváme ve 3. ročníku během literárních rozběrů.

A co zaujalo naše studenty?

Zaujalo mě, že tyčinka Snickers patří mezi košer potraviny.

Zaujalo mě, že Židé mají rozdělenou kuchyň na mastnou a mléčnou, a že nesmí tato jídla kombinovat.

Nejvíce mě zaujal seznam košer potravin a existence dvou sad nádobí (mastné a mléčné potraviny).

Na výletě do Třebíče se mi nejvíce líbila prohlídka židovské domácnosti, kde jsem byl překvapen, kolik rodin se muselo do tak malého domu vejít.

Velice se mi líbila židovská čtvrť a překvapila mne velikost židovských domů.

Z krypty vede tajná chodba, mnozí v Třebíči věří, že je v ní zakopán poklad.

Chlapci židovského původu dosahují dospělosti ve svých třinácti letech. Při této příležitosti dostávají šátek na modlení (tzv. talit), který je pro ně velmi cenný a jsou v něm dokonce po smrti pohřbeni.

Nejvíce se mi líbila prohlídka v židovském domě o košer potravinách a celkově o životech Židů.

Překvapilo mě, že tam žilo až 1200 obyvatel.

Bylo zajímavé dostat recept na pravé židovské cukroví, které pekli na každý svátek.

Nejvíce mě zaujalo jídlo, které Židé mohou jíst.

Nejvíce mě zaujala prohlídka krypty kostela sv. Prokopa.

Nejvíce se mi líbila prohlídka židovského domu, celkově procházka židovskou čtvrtí a poté návštěva židovského hřbitova, kde mě velice zaujalo, že tam ponechali pomník (ovšem bez popsání) jednoho židovského vysoce postaveného muže, který spáchal sebevraždu, zasypáním hlínou. Toto se v judaismu nepodporuje, ale bylo nám řečeno, že tento čin spáchal v důsledku toho, že celá jeho rodina zemřela na mor a on se rozhodl, že bude obětí. Obětoval svůj život, aby skončilo období moru. To nám krásně ukazuje, jak mají Židé velké srdce.

Komplikovaná historie a osudy baziliky sv. Prokopa byli více než překvapující.

Jedním z nejzajímavějších míst byl udržovaný židovský hřbitov, kde jsou pospolu pochováni třebíčští židé, kterých náhrobky jsou zdobeny typickými hebrejskými znaky, doprovázející je na poslední cestu.

Osobně mě překvapilo, že i vdané židovské ženy nosí šátky a zahalují se tak pro svého manžela.